

Milo

Het oog van de storm

Saskia Martens

STANDAARD UITGEVERIJ

vtm

Martens, Saskia
Milo. Het oog van de storm

© 2024 Standaard Uitgeverij nv, Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen en
Saskia Martens
www.standaarduitgeverij.be

Vormgeving: KaaTigo
Omslagfoto's: © VTM, DPG Media en Heartmade Media
Gedrukt in Europa

ISBN 978 90 02 282560
D/2024/0034/92
NUR 285, 340

Elke overeenkomst met bestaande personen of situaties
berust op toeval.

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd
– op enige manier – zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.

HEARTMADE 
media

STANDAARD UITGEVERIJ

De Vrijgezel

‘Vijf, vier, drie’, riep de regieassistent hardop, om dan verder te tellen in stilte en met haar vingers in de lucht: twee, één... actie! Ze lipte die laatste woorden mee en wees toen met een krachtig gebaar de studio in.

De lichten sprongen aan, de muziek zwol aan en de spots richtten zich op de presentator boven aan de trap. Hij droeg een strakzittend pak, net dat tikkeltje anders.

‘Welkom, lieve kijkers, bij een wel heel erg speciale aflevering van *De Vrijgezel!*’ riep hij enthousiast. De trendy man sprong zelfverzekerd de trappen af en stapte op de maat van de muziek naar de bank midden in het decor, dat speciaal voor deze show opgebouwd was.

Milo was onder de indruk. Ze voelde haar hart in haar keel. Wow, er was duidelijk geen moeite gespaard gebleven voor deze speciale aflevering van haar favoriete reality-show, over die knapperd van een Liam.

De presentator maakte gebruik van het gejoel en applaus van het livepubliek om te gaan zitten op de indrukwekkende witte lederen bank. Hij keek stralend rond en opende het knopje van zijn kostuumvest.

'Dank je wel, lieve mensen hier in het publiek, én jullie, fantastische kijkers thuis! Jullie vragen je vast af hoe het nog met Liam gaat nadat hij zijn keuze heeft gemaakt in de laatste aflevering van *De Vrijgezel*', ging hij in één ruk door.

Er klonk gegil vanuit de zaal: 'Liam is een cutie!'

Milo gniffelde bij zichzelf.

I know, girl. Hij is zo... mmm.

Ze toverde een grote smile op haar gezicht en richtte toen haar aandacht weer op de presentator, die even had moeten lachen om de uithaal van de jongedame maar daarna meteen verder was gegaan.

'We zijn ondertussen een aantal weken verder en we willen weleens weten hoe het met Vlaanderens populairste koppel, Liam en Fran, gaat.' De presentator wierp een speelse blik in de camera en zei daarop: 'En wie kan ons dat beter vertellen dan Liam zelf? Laten we hem erbij halen! Hier is... Liam Somers!'

De muziek werd weer wat luider en nu kwam Liam het decor in gewandeld.

Wat was hij toch zo onwaarschijnlijk knap, dacht Milo. Hij knipoogde in de camera en plofte neer naast de presentator.

'Wat een geweldige bank', brak Liam meteen het ijs. 'Lekker comfy!'

Milo voelde zich warm worden vanbinnen. Ze legde haar handen op haar wangen en voelde hoe de warmte zich een weg door haar vel naar buiten probeerde te banen.

Nee nee, vermaande Milo zichzelf. *Begin je nu niet in te beelden hoe je je samen met Liam op die bank nestelt en gezellig tegen hem aankruipt en dan...*

‘Focus, Milo!’ sprak ze zichzelf streng en hardop toe. ‘Oeps.’ Ze sloeg haar handen voor haar mond en keek even sluiks om zich heen: had niemand het gehoord of gezien?

‘Dus, Liam, jij hebt ons iets te vertellen?’ ging de presentator verder. ‘En het is groot nieuws!’

‘Hm ja, dat kan je wel zeggen’, antwoordde de popster.

‘O, laat ons toch niet langer in spanning. Wat is het?’

De spanning in de zaal was nu te snijden. Zouden Fran en Liam al gaan trouwen? Zo snel? Had hij haar ten huwelijk gevraagd? Of zij hem? Nee, was ze nu al zwanger en zou er een prachtige liefdesbaby komen? Dat was te mooi om waar te zijn.

Er was maar één man die het antwoord op al die vragen kon geven, en alle blikken waren op hem gericht.

‘Fran en ik hebben besloten dat we toch niet zo’n goede match waren’, flapte Liam eruit.

Eerst bleef het stil in de zaal, en toen golfde de ontzetting door het studiopubliek.

Milo hield haar adem in en voelde haar benen net een tikkeltje te slap worden om haar gewicht te blijven dragen. Ze moest snel gaan zitten, of ze zou daar ter plekke instorten als een of andere domme lappenpop.

‘Dat is heel jammer’, zei de presentator, die de ogen de obligate twee seconden verdrietig neersloeg, maar toen – net iets te snel – weer vrolijk opkeek. ‘Maar daarom zijn we hier niet samen hé? Laten we eerlijk zijn! De term “goednieuwsshow” komt ergens vandaan en als er iets is dat we met *De Vrijgezel* willen bereiken, is het wel de kijkers een goed gevoel bezorgen.’

De presentator ging te snel, dat was duidelijk. Milo zag hoe sommige mensen in het publiek het nieuws van Liam nog

probeerden te verwerken. Het had gemengde gevoelens teweeggebracht bij zijn grootste fans.

Liam merkte de bedrukte sfeer in het publiek wel op en pikte er meteen op in: 'Fran en ik zijn er samen achter gekomen dat we toch niet zo goed bij elkaar pasten en liever als vrienden door het leven zouden gaan. Het was een emotioneel moment voor ons beiden, toen we dat inzagen, maar we hebben het snel achter ons kunnen laten... We zijn allebei gelukkig met de situatie zoals die nu is.'

'Ja, want...' gaf de presentator een ongeduldig denkbeeldig duwtje in zijn rug.

'Want...' Liam keek de presentator indringend aan, rustig ook. 'Want ik heb door *De Vrijgezel* heel wat over mezelf ontdekt. Ik heb geleerd wat voor een persoon ik nodig heb aan mijn zijde, in mijn leven. Ik heb ontdekt wat ik zoek in een vrouw. En ik heb haar gevonden, mijn droomvrouw.'

Was het dan toch Edith geworden? Had hij in de finale van de realityshow voor het verkeerde meisje gekozen? De vraag spookte door ieders hoofd, in het publiek en thuis.

De camera zoomde in op Liams gezicht. Milo keek recht in de ogen van haar grote liefde en zuchtte. Haar blik werd zacht, haar mond kurkdroog. Hij zou het gaan zeggen!

'Laat ons niet langer in spanning! Vertel ons wie het is!' De presentator zat nu op het puntje van de bank. 'Het is... Milo!'

'Milo! Laten we haar erbij halen!' riep de presentator, die opsprong en in de handen klapte.

Liam sprak gewoon verder: 'Het was altijd al Milo. Ik kan haar naam honderden keren zeggen, zo verliefd ben ik op haar: Milo, Milo, Milo...'

Milo ademde diep in, sloot haar ogen even en stapte toen de tv-studio binnen, recht naar haar prins op het witte paard. Eindelijk! Ze liep recht in zijn armen.

'Milo, Milo, Milo!'

Het meisje schrok en opende de ogen. Ze stond in de bakkerij en was recht in de armen van... meneer Gevaert gelopen. Over een anticlimax gesproken.

'Meisje toch!' grinnikte de vaste klant van de bakker. 'Was je aan het dromen?'

'O, sorry, meneer Gevaert! Gaat het?' Milo keek verschrikt op en voelde zich meteen rotslecht. Wat een heerlijke droom was dat geweest en waarom was ze er zo plotse-ling uit gerukt?

'Het gaat hoor, kind', knikte de man. Toen richtte hij zich tot Milo's vader en oma. 'Pol, Alice, fijne avond en hou het droog hé!' Meneer Gevaert tilde zijn veel te zware boodschappentassen op en liep naar buiten door de deur die Milo blijkbaar had laten openstaan.

Hoe was ze van Kosmos tot hier geraakt? Ze herinnerde zich niets meer van de wandeling naar huis. Alleen maar die heerlijke droom, die nog nazinderde in haar hoofd, in haar buik, tot zelfs in haar tenen.

'Millieke toch', grinnikte haar vader. 'Was je weer aan het dagdromen?'

Milo liep achter de toonbank, nam een chocoladekoek uit het rek en keek hem onschuldig aan.

'*Moi?*' speelde ze de onschuld zelve. '*Never!*'

De deur van de bakkerij ging weer open en een nieuwe klant kwam binnen.

'Milo, wil je het overnemen van me?' vroeg Alice. 'Dan kan

ik snel iets gaan drinken. Ik heb nog geen moment de tijd gehad', fluisterde ze in haar oor.

'Tuurlijk? En hoezo?' vroeg Milo, maar oma antwoordde niet. Milo draaide zich ondertussen om naar de klant die nu voor haar neus stond.

'Wat mag het voor u zijn, mevrouw?' Ze herkende haar. Het was Amina, met haar leuke zoontje met zijn warrige krullenbol. 'Een groot lang grof, zoals gewoonlijk?'

'Ja, dat is goed. En geef me ook maar een groot wit, en...'
Ze leunde naar voren om in de mand met sandwiches te kijken. '... geef maar alle sandwiches die je hebt.'

'Oké!' Milo deed wat haar gevraagd werd en stak de jongen een sandwich toe. 'Hier, die krijg je van mij!' Hij greep er met zijn kleine, schattige, mollige handjes naar.

'Een goed voorbereide vrouw is er twee waard hé!' zei Amina tegen Milo, terwijl ze in haar handtas rommelde om haar betaalkaart te nemen.

'Ha ja...' antwoordde Milo. Ze had geen idee waarover de vrouw het had, maar ze had ook geen tijd om erover na te denken, want de volgende klant kwam de bakkerij al binnen.

Pol sprong achter Milo en haalde een paar zakken vanonder de toonbank tevoorschijn.

'Hier, uw bestelling!' zei hij aan de man. 'Uw vrouw heeft die daarstraks al betaald.'

Milo keek bedenkelijk naar Pol en dan naar de klant die, net als meneer Gevaert daarnet, zwaarbeladen naar de deur stapte.

'Wat gebeurt er? Het is zo druk.'

'Jij zit echt met je hoofd in de wolken', lachte Alice, die weer binnenkwam.

'Het gaat morgen stormen!' zei de vrouw met het kleine jongetje. 'Ze roepen op om zoveel mogelijk binnen te blijven. Vanaf vanavond.'

'Ah, dat wist ik niet.'

'Dus, ik dacht: ik haal meteen genoeg brood in huis. Iedereen bij ons blijft morgen thuis van werk en school', legde de vrouw verder uit. 'Eén rukwind, en zo'n kleintje als hij vliegt naar de andere kant van het dorp!'

'Oei...'

'Ja!' viel de andere klant in. 'Het gaat wat geven. De parken worden vanaf vanavond afgesloten en ze voorspellen veel regen en wind. Lieve mensen, ik ga snel naar huis. Hou jullie goed hé!'

'Ja, jij ook', zeiden Milo, haar vader en oma in koor.

'Overdrijven ze niet allemaal wat?' vroeg Milo.

Pol haalde de schouders op.

'Geen idee, maar de bakkerij draait vandaag in ieder geval wel op volle toeren.'